

РЕШЕНИЕ

№ 4282

гр. София, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 13.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **3695** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.26, ал.1 вр. с чл.10, ал.1, т.23 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Б. Б. [дата на раждане] гражданин на Р.Б. и Х. срещу ОТКАЗ рег.№5364р-6977 от 23.03.2023г. на Директора на Дирекция „Миграция“ –МВР за предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България.

По изложените в жалбата съображения –се моли да се отмени отказа. Твърди се, че пълномощникът на лицето у узнал за отказа от получено съобщение по ел.поща и след като е отишъл на място му е било отказано да получи същия. Твърди се, че с отказа са засегнати основни права на лицето по ЕКПЧ. Визира се, че е допуснато нарушение на чл.3 от АПК. Допълва се, че лицето не е било уведомено надлежно за мотивите на отказа.

В съдебно заседани жалбата се поддържа от адв.Б.. Претендират се разноски.

Ответникът не се представлява по делото и не изразява становище.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата от 07.04.2023г., по отношение на отказ с писмо от 27.03.2023г., поради което е в срок и следва да се разгледа по съществуто ѝ.

За да достигне до извода за нейната неоснователност- съдът съобразява следното:

Пред ответника производството е започнало по заявление рег.№Г-4390 от 18.11.2022г.на л.24, което е подадена във връзка с чл.24, ал.1, т.1 –за лице от български произход. Тази връзка на л.34 към заявлението е представено извлечение от регистъра по гражданското състояние, видно от което родителите му са с български

произход. Представено е удостоверение на л.21 от Изпълнителна агенция за българите в чужбина, в същия смисъл. В заявлението е отбелязано, че лицето има адрес в [населено място] [улица], като е представена нотариално заверена декларация на л.43 от собственичката М. З. Й. за предоставяне на жишето на лицето. Приложен е трудов договор №056 от 18.11.2022г.с работодателя „ТМЦ Бау“ООД за длъжността работник в стоителството в [населено място], който трудов договор е регистриран в НАП- справка на л.23. Представено е и свидетелство за съдимост, видно от което лицето няма осъждания. Представено е становище от ДАНС на л.46, че не възразява по заявлението.

В производството до ответника е постъпило писмо от ИА“ИТ“ относно реалността на трудовите правоотношения вкл. на лицето заявител, като видно от установеното от писмото на л.16- собственика и управителя на ТМЦ Б.“ЕООД Т. Т. заявява, че чуждите граждани са назначавани с цел да получат пребиваване без реално да да постъпвали на работа като в т.6 е посочен Б. Б..

Взето е и писмено обяснение от М. Й. –сведение на л.15, видно от което същата се е съгласила няколко чужденци да бъдат регистрирани на адреса й, но никога не са живеели там.

Въз основа на посочените обстоятелства е изготвена докладна записка рег.№5364р-2491 от 30.01.2023г.от полицейски инспектор Г. от Дирекция „Миграция“ до директора на дирекцията за определени лица сред които и Б. Б. да се постанови отказ, тъй като лицата не са установени при проверка на адреса, в която връзка е взето сведите от собственика.

Въз основа на посочените обстоятелства ответникът е постановил ОТКАЗ рег.№5364р-6977 от 23.03.2023г. за предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България.

Посочено е, че е подадено заявление по чл.25, ал.1 т.1 от ЗЧРБ от лице с български произход. Описани са приложените документи като е посочено, че на 27.01.2023г. извършена проверка от служители на дирекцията на заявения адрес, където лицето не е установено. Визирана е докладната записка, както и спрака от АЕС „Граничен контрол“, от която се установява, че Б. е напуснал територията на Р. 18.11.2022г., непосредствено след подаването на заявлението без да има последващи влизания.Направен е извода, че лицето е влязло еднократно на територията на страната, кандидатства по облекчената процедура по чл.11, ал.5 от ППЗЧРБ, представя регистриран трудов договор и адрес за пребиваване, но фактически не може да се труди и пребивава в страната, защото не намира в същата.С оглед обаче на декларираните неверни данни на основание чл.26, ал.1 вр. с чл.10, ал.1 т.23 от ЗЧРБ- е отказано по заявлението да се предостави право на пребиваване в РБ.

В СЪДЕБНОТО производство- не са представяни доказателства.

С оглед изложеното от правна страна СЪДЪТ намира следното: Ответникът постановил отказа е компетентен орган, което е видно от чл.34 и следващите от ППЗЧРБ, където е разписана процедурата, която започва със заявление, което се подава пред Дирекция „Миграция“, поради което изрично в чл.57 от ППЗЧРБ е посочено, че Директорът на Дирекция „Миграция“ или упълномощени от него лица разглеждат и се произнасят по заявленията.

В производството няма допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. Актът е мотивиран, изяснени са релевантните обстоятелства.

Няма спор и касателно описаната хипотеза на приложената правна норма- чл.26,

ал.1 от ЗЧРБ разписва, че се отказва издаването на разрешение за пребиваване или продължаването на срока, когато са налице предпоставките по чл.10, ал.1 вкл. т.23 от ЗЧРБ. Видно от чл.10, ал.1 т.23 от ЗЧРБ- представяне на документ с невярно съдържание или има деклариране на неверни данни. В случая е прието обосновано, че Б. е декларирал неверни данни. Правилно е отбелязано, че представените към заявлението нотариално заверена декларация и трудов договор са съставени единствено с цел да обикаляне на нормите, регламентиращи режима на чаждунците в РБ и получаването на разрешение за пребиваване. Тези обстоятелства са отразени лично в заявлението на лицето и се опровергават при извършената проверка по тяхната достоверност. Установява се, че лицето предоставило жилището си не го е направило, за да може Б. реално да обитава същото, а само за да получи съответното разрешително. Същият е и мотива при изготвения трудов договор. Работодателят отрича лицето да е полагало труд и правоотношенията да са реални. С оглед изложеното заявените данни в заявлението от Б. са неверни.

С оглед това –постановеният отказ, освен валиден, процесуелно е и материално законосъобразен. Не се твърди и доказва - да е постановен в преследване на друга цел, освен законоустановената.

С оглед изложеното жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.2 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Б. Б. [дата на раждане] гражданин на Р..Б. и Х. срещу ОТКАЗ рег.№5364р-6977 от 23.03.2023г. на Директора на Дирекция „Миграция“ –МВР за предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му. Преписи.

Съдия: